

Zaterdag 11 mei 1918 – ochtendeditie

Berlijn, 10 mei. De medewerker van de Duitse Tageszeitung schrijft: sedert twee weken pogen de Engelsen en Fransen met sterke strijdmachten en met de medewerking van een geweldige artillerie ons onze winst bij de Kemmelberg afhandig te maken. Divisie na divisie wordt in de strijd geworpen en opgeofferd. Het succes bleef telkens uit; daarom heeft het plaatselijk succes van onze stormaanval van de 8^e mei te meer betekenis. Het aantal gevangenen van zes Franse en twee Engelse divisies wijst genoegzaam op hetgeen de vijand van plan was, evenals de krachtige aanvallen op de Kemmelberg, waarvoor alleen reeds acht divisies over een breedte van enkele kilometer waren opgesteld. Dit waren nog niet eens alle strijdkrachten, die aan de strijd deelnamen, daar, naar het westen aansluitend, nog meer vijandelijke aanvalstroepen waren opgehoopt. Aldus is het succes van deze aanvalsdag drievoudig geweest: terreinwinst bij leper van het zuiden uit; verzwakking van de vijand door de gevangenneming van bijna 700 mannen en het berokkenen van zware verliezen aan de vijand door het pareren der vijandelijke aanvalsplannen.

De aanval op de haven van Oostende.

Berlijn, 10 mei. Officieel. Engelse zeestrijdkrachten hebben hedenochtend om 3 uur na een hevige beschieting, een nieuwe poging gedaan om de haven van Oostende te versperren. Enige vijandelijke schepen, die onder bescherming van een kunstmatige nevel, de haven wilden binnendringen, werden daarin belemmerd door het goed gerichte vuur van onze kustbatterijen. Een oude kruiser ligt in elkaar geschoten buiten de vaargeul, zodat de ingang van de haven vrij is. Er werden nog doden aan boord van het gestrande schip gevonden. Twee overlevenden waren overboord gesprongen en werden gevangen genomen. Volgens de tot heden

ingekomen berichten werden tenminste twee vijandelijke motorboten in de grond geboord en een monitor ernstig beschadigd. De versperringspoging is volkomen verijdeld, zodat de vijand schepen en mensenlevens zonder succes heeft opgeofferd.

Berlijn, 10 mei. Officieel. De tweede poging der Engelsen om het elke dag dreigender wordende duikbootsteunpunt te naderen, heeft ons marinekorps even goed voorbereid aangetroffen als de eerste. Het was te voorzien dat de Engelse admiraliteit het niet bij een poging zal laten. De redenen, waarom de aanval ditmaal op Oostende plaats had, zijn op het ogenblik nog niet te overzien. Weliswaar werd voor Zeebrugge, tegelijkertijd met de aanval op Oostende, een dikke kunstmatige nevel door de Engelsen ontwikkeld, doch dit geschiedde blijkbaar slechts met het doel om ons af te leiden.

De vijand opende de 10^e mei, 's ochtends om 2 uur 45 van zee uit het vuur op onze batterijen bij Oostende en enige minuten later werd een sterke kunstmatige nevel ontwikkeld. Toen om 3 uur 02 ten oosten van Oostende twee kruisers in de nevel werden waargenomen, zetten onze zware batterijen onmiddellijk een goed gericht vuur in. Een kruiser wendde zich naar het westen, de andere naar het noorden; de laatste werd herhaaldelijk opnieuw beschoten. Om 3 uur 34 dook hij nogmaals voor de ingang op en zonk, terwijl hij onder een zwaar vuur werd genomen, buiten de vaargeul. Inmiddels hadden onze batterijen op zichzelf staande doelen op zee beschoten. Een stilliggende, niet vurende monitor, die blijkbaar buiten gevecht was gesteld, werd om 4 uur 10 terug in werking gebracht, maar onmiddellijk daarop door de vijand volkomen in de nevel gehuld. De gestrande kruiser is, naar de papieren aantonen, de Vindictive. Onze eigen verliezen zijn, evenals bij de eerste aanval verheugend gering.

Wolff meldt, dat niet alleen de Fransen in het Westen al frontvakken van de Engelsen moesten overnemen, maar dat ook het Belgische

leger is gedwongen om zich tot ten zuiden van de lijn Boezinge-Langemark uit te breiden. Wolff verklaart een en ander uit de "zware nederlaag van de Engelsen".

Zaterdag 11 mei 1918 – avondeditie

Berlijn, 11 mei. Officieel: In het gebied van Kemmel wakkerde de vuurstrijd bij tijden aan. We hebben met succes kleine ondernemingen uitgevoerd. Franse plaatselijke aanvallen ten noorden van Kemmel en bij Loker zijn afgeslagen.

De aanval op Oostende.

Londen, 11 mei. De operatie tegen Oostende is, evenals de vorige, ten uitvoer gebracht onder directie van commodore Lynes. Het weer was ideaal tot 1 uur 45 in de ochtend, een kwartier voordat de Vindictive opkwam, om de ingang van de haven te bereiken. Toen dreef er een dichte zeedamp in de richting van de kust, waardoor het onmogelijk werd verder dan 300 à 350 meter te zien. Het werk werd daardoor zeer bemoeilijkt. De Vindictive manoeuvreerde gedurende 20 minuten van oost naar west heen en weer, zoekend naar de ingang van de haven. Inmiddels was zij blootgesteld aan vuur, dat verliezen onder de bemanning veroorzaakte.

Deze was verrukt toen zij om 2 uur 20 ontdekte, dat de Vindictive ongeveer evenwijdig met het havenhoofd lag. Toen kwam er een schot, dat de Vindictive deed overhellen. De kapitein zwenkte haar in het kanaal en liet haar met de achterstevan tegen het oostelijke hoofd lopen. Constatierend, dat ze van achter aan de grond zat en onbeweeglijk was, liet men de machinekamer ontruimen en de lading ontploffen. De bemanning sprong in twee motorboten, die dapper assistentie verleenden, gereed om te redden. De Vindictive lag met

een hoek van 40 graden tegen het oostelijk hoofd. De Duitsers stelden alles in het werk om te voorkomen, dat de bemanning ontsnapte. Het regende granaten om de wegvarende motorboten. Een van deze kreeg om 3 uur 15 het vlaggenschip met admiraal Keyes aan boord in het zicht en twee luitenants met 38 man van de Vindictive werden door dit schip gered. Een man was dood. Allen, die aan boord van de Vindictive waren, waren vrijwilligers van Dover. Twee motorboten werden uitgezonden om de hoofden te beschadigen.

Mist belette het werk van de vliegtuigen, die de schepen vergezelden. Een tijdlang waren zelfs de zoeklichten onzichtbaar, maar het weer klaarde op toen de Vindictive aankwam en de aanvallen uit de lucht begonnen opnieuw. Een uur lang donderden de kanonnen te land en ter zee, ontploffingen van bommen met vliegtuigen volgden elkaar op, zoeklichten doorkruisten de lucht, lichtbommen verspreidden hun schijnsel. Met twee motorboten voeren 3 officieren en 40 man van de bemanning der Vindictive weg; twee andere barkassen zochten onder hevig vuur de kust af, maar vonden niemand. De bemanning van de Vindictive bestond uit 52 officieren en manschappen. Ze was ongeveer twee mijl van de kust toen de vijand het vuur opende. Alle verliezen werden veroorzaakt door kanonvuur. De vijand gebruikte tal van 15 en 10 cm kanonnen en op zijn minst één kanon van 27 cm en honderden machinegeweren. Geen Duitse schepen te Oostende waagden zich op zee om de aanval van de Engelsen af te slaan, wiens verrichtingen door monitors gedekt werden. Het vuur der kustbatterijen was zo zwaar, dat dicht bij de twee monitors 200 granaten neerkwamen, zonder deze te raken of verliezen te veroorzaken. Vliegers bestookten onophoudelijk de vijand en stelden vervolgens vast, dat de Vindictive op 140 tot 180 m binnen de hoofden lag. Er is geen

poging gedaan om manschappen te landen. Op de pier waren geen Duitsers te zien.

Londen, 11 mei. Van gezaghebbende zijde wordt geconstateerd, dat de Vindictive in de smalle invaargeul van de haven van Oostende ligt onder een hoek van 30 graden (met de as van de geul). Het is duidelijk, dat een schip van zowat 90 m lengte en dat onder zo'n hoek ligt, het kanaal van 97 m breedte niet volledig afsluit; maar toch is een zeer nuttig resultaat verkregen. Er is een gedeeltelijke afsluiting van zeer ernstige aard teweeggebracht; en onder inwerking van de getijdenwerking en het spoedig aanslibben aan die kust zal de belemmering zeker nog toenemen. Er wordt niet beweerd, dat de aan de grond gezette kruiser het uitvaren van duikboten zal beletten of ten volle die van torpedobootjagers; maar het zal die beide toch geducht bemoeilijken. En – wat van zeer groot belang is - de lichte marinestrijdkrachten van de Duitsers zullen, wanneer ze door onze zeestrijdkrachten worden achterna gezet, niet meer, zoals tot dusver het geval was – met volle kracht de haven kunnen binnenstomen.

De Britse verliezen zijn – voor zover tot dusver is vastgesteld – zeer laag. Het tot uitvoering gebracht plan was een bijna volkomen herhaling van dat, hetwelk te Zeebrugge gevolgd was. Het geschiedde tussen donderdag middernacht en vrijdagochtend 4 uur; er werden hulpvaartuigen bij gebruikt en opnieuw werd er de methode van zwaar vuur en het verwekken van een rookschermbij toegepast. Daar de nacht niet heel helder was en er op sommige plaatsen dichte mist hing, waren de omstandigheden vrij gunstig voor de onderneming.

Dat deel van de Belgische kust is zwaar bewapend. Onze geringe verliezen wijzen er op, dat de vijand werd verrast en dat de poging geslaagd mag heten.

Wat Zeebrugge betreft, is de regering voldaan, dat de Duitse praatjes over een onbelemmerde vaart van en naar deze duikbootbasis onjuist zijn. Fotografische opnamen bewijzen, dat de verklaringen der Duitsers volstrekt onwaar zijn.

Ten aanzien van Oostende zullen naar schatting tenminste vier of vijf weken moeten verlopen voor het kanaal kan worden vrijgemaakt.

De haven van Zeebrugge slibt snel aan, niettegenstaande er een baggermachine werkt. De tweede machine, die voorheen voortdurend werd gebruikt, is bij de operatie tot zinken gebracht. De ligging van de gezonken kruisers is van die aard, dat een poging om ze op te blazen, groot gevaar zou opleveren voor de havenmuren.

Het geringe aantal doden en gewonden te Oostende is geenszins toe te schrijven aan het slechte schieten van de Duitsers; de weersgesteldheid droeg hier grotelijks toe bij, terwijl de Vindictive voor deze onderneming juist een voldoende aantal manschappen aan boord had. Ze zijn er door motorboten afgehaald.

Londen, 10 mei. Een correspondent aan de zuidoostkust seint, dat de Vindictive en andere oorlogsschepen gisteravond vertrokken zijn en kalm stomend het Kanaal overstaken. Oostende werd gedurende ongeveer 2 uur gebombardeerd, terwijl de Vindictive ondertussen zijn weg naar de pier voortzette en in uitnemende positie tot zinken gebracht werd. Dit alles geschiedde onder zeer hevig vuur van het Duitse zware geschut. De operatie duurde ongeveer drie kwartier. De bemanning werd door een motorboot opgenomen en naar een haven aan de zuidoostkust gebracht. De andere schepen zijn ook teruggekeerd en de manschappen genieten nu een welverdiende rust na deze dappere tocht.

Londen, 11 mei. De bladen spreken in opgewonden termen van de jongste stoutmoedige daad der Britse vloot, die er "een hekel aan heeft iets half afgedaan te laten". Archibald Hurd die in de Daily Telegraph schrijft, verklaart het volgende: "Het tot zinken brengen van zes afsperringschepen in de haven van Zeebrugge en Oostende zal, wat de moeilijkheden aangaat, aan latere generaties een nog verwonderlijker prestatie toeschijnen dan het dat heden ten dage doet. De Duitsers zullen de Vindictive met haar lading cement, dat in gewapend beton is overgegaan, een minder gemakkelijk uit de weg te ruimen hinderpaal vinden dan het vodge papier dat ze wegwierpen, toen ze de beide havens van het land overweldigden dat ze zich verbonden hadden te beschermen."

In een hoofdartikel brengt de Daily Telegraph hulde aan admiraal Keyes. Het blad schrijft, dat Nelson nooit iets mooiers gedaan had. Is de Victory (het vlaggenschip van Nelson) "de kathedraal der vloot", de Vindictive is de 20^e eeuwse getuigenis van haar gevechtsgeest.

De Daily Telegraph betoogt dat het geheim van deze nieuwe onderneming even goed was bewaard gebleven als die van de vorige. Ze schrijft: "De Duitsers doen hun best om de twee schepen te verwijderen, die dwars in het vaarkanaal van Zeebrugge liggen. Dat werk echter is voortdurend gestoord door onze vliegers, en voor zover men tot dusver is aan de weet gekomen, hebben ze daarmee zeer weinig voortgang gemaakt. Het mag worden aangenomen dat ook te Oostende onze vliegers een nauwlettend toezicht zullen oefenen; en het is zeer waarschijnlijk dat er vele weken zullen verlopen, vóór óf de ene óf de andere haven voor de Duitsers van enig nut kan zijn."

De Daily Chronicle merkt op:

"Daden van deze aard stellen in staat, een tipje op te lichten van de dichte sluier die het werk van de Britse vloot aan de waarneming onttrekt. De Britse vloot vervult haar ware taak in deze oorlog in stilte, ongezien, met de grootste bekwaamheid en met uiterste toewijding. Nog nooit in de geschiedenisboeken van de oorlog is een vollediger zegepraal van de macht ter zee geopenbaard dan die welke door de vloot is behaald. Elke dag worden er daden verricht, even vermetel bekwaam als die zeldzame prestaties, welke de pers wereldkundig mag maken.

Laat ons, bij het toejuichen van de daden te Zeebrugge en Oostende niet het stille werk vergeten, dat daarnaast wordt verricht door de onbekende helden die de wacht houden ter bescherming van ons eilandvaderland."

De Daily Mail schrijft:

"Keyes en zijn mannen tonen ons week na week, dat de geest van Nelson op onze moderne vloot voortleeft. Keyes had besloten dat officieren en bemanningen van een ander schip met de Vindictive ditmaal de manoeuvre zouden uitvoeren, maar verscheidene officieren, machinisten en leden van de bemanning, weigerden letterlijk het schip te verlaten en eisten het als een recht voor zich op, voor het krijsbedrijf bij Oostende aan boord blijven. Dat werd hen toegestaan."

De Times deelt mede:

"De beschrijving, die de Duitsers van het gebeurde hebben gegeven, is even misleidend als die, welke zij hebben gepubliceerd na ons succes te Zeebrugge. Ze verklaarden dat de afsluitingspoging "totaal verijdeld" was en dat "de Engelsen terug mensenlevens en schepen nutteloos hadden opgeofferd." Verscheidene van onze schepen – zo

beweren zij – trachtten de haven binnen te dringen, doch werden "verjaagd door het uitstekend gerichte vuur van onze kustbatterijen." Een oude kruiser, dat wordt toegegeven, ligt voor de haven aan de grond, maar die is "in stukken geschoten". Er wordt geen woord gezegd om bij het Duitse volk het besef te werken, dat "de in stukken geschoten kruiser" gevuld was met beton, en dat wij het waren, die hem opbliezen en niet de Duitsers die hem in de grond boorden.

De "opoffering van mensenlevens", welke de Duitse autoriteiten zo gevoelig zijn van te betreuren, was, naar wij het genoeg hebben te vernemen zeer gering, ten spijt van het "uitstekend gerichte vuur."

De droefenis van de vijand over onze "nutteloze" opoffering van schepen is niet verwonderlijk. Ons verlies beperkte zich tot een enkele beschadigde motorsloep, die op bevel van onze admiraal werd in de grond geboord. Maar wij en onze geallieerden beschouwen niets als nutteloos, dat het roversbedrijf van de duikboten tegengaat. We zijn er volkomen van overtuigd, dat onze operaties bij Zeebrugge en Oostende er veel toe hebben bijgedragen om die schandelijke oorlog te beperken. Reeds waarschuwt de vijand door middel van draadloze telegrafie om niet naar hun verblijfplaats op de kust van Vlaanderen terug te keren, doch naar de havens van de baai van Helgoland te stomen, welke veel minder gemakkelijk gelegen zijn en die veel minder gevaarlijke bases vormen voor de aanvallen op onze koopvaardijvloot. Het is nu duidelijk dat de onderneming ten volle gerechtvaardigd is door de resultaten. De aanvallende politiek, waarvan die aanval een uitvloeisel was, dient verdere uitbreiding en invloed te krijgen."

Belgische socialisten.

Een telegram met Havre heeft in ons avondblad van twee dezer melding gemaakt van een bijeenkomst, die Belgische socialisten in Engeland vertoevend, op 24 april te Londen gehouden hebben en van de daarin aangenomen motie. Deze motie is, namens de Belgische arbeiderspartij ondertekend door Van der Velde en de Brouckère, door Eeckelers en Bracke voor de metaalbewerkeren; door Daems en Hens voor de diamantbewerkeren en verder door Camille Huysmans, Laboule, Tailleux, Vandermeeren en De Meulemeester.

In de motie wordt onder meer gezegd, dat op iedereen de onverbiddelijke plicht rust zonder voorbehoud mee te werken aan de nationale verdediging in democratische zin tegen de aanranding der centrale rijken en om des te nuttiger aan die verdediging mee te werken heeft de arbeidersklasse de 4^e augustus gewild, dat ze in de boezem der regering vertegenwoordigd was. Hoe zouden de socialisten er ooit naar durven streven zich eenmaal van elke tirannie te bevrijden zo ze zich thans bukten voor de brutale wil van de Hogenzollerns en de Habsburgers.

De motie gaat verder in tegen de Zimmerwalders en Kienthalers en zet dan uiteen dat de Belgische arbeiders nooit zouden toestaan, dat er van deze oorlog een veroveringsoorlog gemaakt zou worden en dat ze zich tegen elke aanvalspolitiek met kracht zullen verzetten. De motie spreekt vervolgens over het oorlogsdoel, dat niet opnieuw omschreven behoeft te worden, omdat het op de bondgenotenconferentie te Londen in volkomen overeenstemming met de Amerikaanse democratie is vastgesteld. De ondertekenaars van de motie leggen er de nadruk op, dat het vredesprogramma van de Londense conferentie insluit: schadevergoeding aan en volledig herstel van België, in politiek, economisch en militair opzicht. Dit is een volstreekte eis, die geen compromis toelaat en waarvan de verwezenlijking even onmisbaar is voor de handhaving van de vrede in Europa als voor de veiligheid van onze eigen toekomst.

De motie trekt vervolgens te velde tegen het activisme: de socialistische actie, zo wordt er gezegd, verzet zich direct en volstrekt tegen de actie van die verdwaalde confraters die onder de naam van "activisten" zich valselijk uitgeven voor de vertegenwoordigers van de Vlaams sprekende bevolking. De gelijkheid der talen (in België) zal, na het tot stand komen van de vrede, even onweerstaanbaar intreden als de politieke gelijkheid, het algemeen kiesrecht, waarvoor de Belgische socialistische partij na haar stichting niet een dag opgehouden heeft te strijden.

De motie herinnert ten slotte aan de conclusies van de conferentie te Londen en zegt, dat het nu de plicht is van alle ernstige internationalisten, die verlangend zijn een positief resultaat te bereiken, zich rond hen te groeperen, die belast zijn de Londense beschikking uit te voeren en aldus deel te nemen aan de algemene actie van het proletariaat.

De oorlogstoestand.

Weer een dag zonder veranderingen van belang op de gevechtsterreinen. Niet anders dan plaatselijke ondernemingen, die geen nadere beschouwingen lonen. De "hooggeplaatste" officier, die zich iedere week door Reuter laat ondervragen, d.w.z. iedere week door Reuter een mededeling laat verspreiden, twijfelt niet in het minst of de Duitsers zullen hun offensief spoedig hervatten: in Vlaanderen, aan de Somme, en op de tussengelegen gedeelten van het front. Dat is dus tegen het hele Britse leger.

Tegenover deze stelligheid omtrent de voorbereiding van de Duitsers, vraagt men zich opnieuw verwonderd af, wat de geallieerden noopt, daar zo werkeloos bij te blijven toezien. Hun "eindoverwinning" komt daardoor voorlopig nog niet nader.

De Vindictive, die voor Oostende aan de grond gezet is, ligt scheef voor de ingang van de haven. Ze mag een aanzienlijke belemmering zijn, ze maakt de doorvaart van duikboten en zelfs van torpedostrijdkrachten nog niet onmogelijk. Dat zeggen de Engelse berichten.

Wat Zeebrugge betreft, ontkennen zij, dat daar de uitvaart onbelemmerd is, maar ook wat die haven aangaat, is noch wordt van Britse zijde beweerd, dat ze niet meer als duikbootbasis te gebruiken is. Als het zover zal komen, moet de belemmering worden vergroot. Wellicht zullen de Engelsen, nu zij, na vele jaren van werkeloosheid tegenover de Duitse duikbootbasis in Vlaanderen (afgezien dan van het offensief bij Ieper vorig jaar) er in geslaagd zijn iets tot belemmering van het uitvaren uit die havens tot stand te brengen, naar men mag vermoeden, het daarbij niet laten.

Het gerecht tegen het separatisme in België.

Men deelt ons mede:

We waren in de gelegenheid kennis te nemen van de notulen van de algemene vergadering van het hof van beroep te Brussel op 7 februari, in welke vergadering besloten werd de leden van de Raad van Vlaanderen te vervolgen.

Het stuk, dat niet van historische waarde ontbloot is, bevat onder meer het volgende:

"De heer voorzitter, waarnemend eerste voorzitter, geeft enige mededelingen omtrent de dagorde van de vergadering en de oorzaken, die er aanleiding toe gaven; hij besluit deze mededelingen door aan het hof voor te leggen dat het bijeen werd geroepen om te beraadslagen omtrent de vraag of er redenen bestaan om, in deze omstandigheden, gebruik te maken van zijn recht toegekend door

artikel 2 van de wet van 20 april 1810. Deze vraag werd ter stemming gelegd en eenparig bevestigend beantwoord.

"Dientengevolge neemt het hof de volgende beslissing:

"Gezien de aanklacht gedaan door twee leden van het hof omtrent zekere handelswijzen, redevoeringen en beslissingen uitgegaan van een groep personen, die de titel van "Raad van Vlaanderen" aanneemt, en die de onafhankelijkheid en de zelfstandigheid van een deel van het nationaal grondgebied heeft uitgeroepen;

"Aangezien de aangeklaagde feiten gepleegd zijn door Belgen en voorgevallen zijn binnen de omschrijving van het hof; dat ze voorkomen als misdrijven en overtredingen voorzien en gestraft o.m. door de artikelen 104, 105, 109, 110 van het strafwetboek, door de artikelen 2 en 3 van het decreet van 20 juli 1831 en het artikel van de wet van 23 maart 1891;

"Aangezien het ongehoord zou zijn dat de justitie haar loop niet zou hebben om te zorgen voor het beletten van overtredingen van zulke zware aard tegen in zwang zijnde wetten, noch dat men zou toelaten dat, ten profijte van de daders, het grondwettelijk principe van de gelijkheid van alle Belgen voor de wet zou geschonden worden;

"Aangezien de heer procureur-generaal verklaart tot nog toe geen geregeld rechtsonderzoek te hebben ingespannen in verband met de aangeklaagde feiten;

"Aangezien, in deze omstandigheden, het aan het hof, in vergadering van al zijn kamers tegelijk, toekomt in te grijpen, het openbaar ministerie de steun van zijn autoriteit te geven, en daartoe gebruik te maken van de macht, die artikel 2 van de wet van 20 april 1810, aan de hoven van beroep toekende, opdat zij, in hun onderlinge

gebieden, de geregelde gang zouden verzekeren van de strafgerechtigheid, gelijk voor allen;

Om deze redenen,

In aansluiting en uitvoering van bovenstaande tekst, het hof, in algemene vergadering van de verzamelde kamers,

Draagt op aan de heer procureur-generaal, daartoe opgeroepen en op deze bijeenkomst aanwezig, opsporingen en vervolgingen in te spannen tegen de daders, mededaders en medeplichtigen van bovenvermelde feiten; en behoudt zich voor de heer procureur-generaal opnieuw op te roepen om hem verslag te laten uitbrengen omtrent de vervolgingen, die zouden aangevangen zijn tot uiting van deze opdracht..."

Het stuk is ondertekend: J.B. Vain en H. Levy Morelle.

Onze correspondent te Havre maakt melding van een moedig stukje van een Belgische officier, luitenant Maroy, die in de nacht van 22 op 23 april met zes man ten noordwesten van Ieper wist door te dringen in de vijandelijke linies. Maroy met zijn mannen doodden twee schildwachten, namen vijf man van een kleine Duitse post gevangen en maakten het machinegeweer buit, waarmee de post bewapend was. Aan dit wapenfeit dankt luitenant Maroy zijn negende eervolle vermelding.